

Učitelji s pašnika

Jutranje meglice, prostrani pašniki in v daljavi čreda konj. Ob tebi tim sodelavcev, s katerimi v zadnjem času ne najdeš skupnega jezika. Počasi se približujete čredi posebnih učiteljev – konjev in dovolite, da vam držijo ogledalo, da vam pokažejo vaše moči in vaše pomanjkljivosti. Takšne, kot so, ne glede na to, ali so vam všeč ali ne.

Uroš Bizjak,
vodja enote ICT aplikacije,
UniCredit Bank

»Pred tremi leti smo se s sodelavci na Rakitni udeležili teambuildinga s konji, ki smo ga dobili kot nagrado za zmago na enem od naših dogodkov. Vse skupaj je trajalo dobro uro in v tem času sem se naučil predvsem tega, kako ravnati s konji. Z njimi je namreč treba biti spoštljiv, ker so zelo občutljiva in nepredvidljiva bitja. Nalog se ne spominim več dobro, vem pa, da smo trije sodelavci morali konja skupaj voditi po maneži oziroma ga pripraviti do tega, da je počel tisto, kar smo želeli. Izkušnja je bila vsekakor zanimiva.«

Konji so izvrstni pomočniki za učenje komunikacijskih spretnosti, samozavedanja, osredotočenosti, intuicije in vodenja. Odlično obvladajo vse nianse neverbalne komunikacije ter ne ločijo statusa, nivoja ali pomena posameznika, temveč se odzivajo na dejanske človekove impulze. Coaching s konji za trikrat pospeši udejanjanje merljivih zastavljenih ciljev.

»Gre za zanimivo metodo, saj omogoča pristno in nepopačeno razkrivanje kompetenc posameznikov kot osebnosti in njihovega delovanja znotraj tima.« je pojasnila Natalie C. Postružnik, profesionalna coachinja, ki metodo izvaja skupaj z Metko Demšar Goljevšček, inštruktorico jahanja in terapevko za aktivnosti in terapije s pomočjo konja v zavodu Nazaj na konja v Starošincih. »Čreda konj je funkcionalno podobna kateri koli družbeni skupini. Od konj dobimo povratno informacijo o tem, kdo smo, kako reagiramo v neki situaciji, kakšni smo kot vodja, kje je naše mesto v skupini in kako uspešno se spopadamo s težavami.« je povedala Metka Demšar Goljevšček, ki je lani skupaj s Postružnikovo sprejela izziv in h konjem povabila vodstvo Zavoda za zaposlovanje, Območne službe Maribor. Tim je takrat dobil novega vodjo, šel skozi več zaporednih reorganizacij in je zato potreboval »uglaševanje«.

Od zadržkov do navdušenja

Mirjana Zgaga, namestnica direktorice na mariborskem Zavodu za zaposlovanje, pravi, da so bili na začetku do aktivnosti zadržani, saj niso imeli prave predstave, kako bi lahko s coachingom s konji dosegali boljše rezultate in cilje. »Najprej smo imeli s Postružnikovo individualne pogovore, v katerih smo izrazili svoja pričakova-

nja in želje, potem pa so sledila tri srečanja v Konjeniškem parku Starošince, ki so spremenila naše poglede na delo našega tima.« Natalie C. Postružnik jih je vodila skozi tehnike spoznavanja sebe in jih usmerjala pri gradnji medosebnih odnosov, Metka Demšar Goljevšček pa jim je predstavila svet konj in filozofijo dela z njimi.

Najprej so spoznavali konje in njihove lastnosti, z njimi vzpostavljali odnos ter izkusili načela sodelovanja med konjem in človekom. Ugotovili so, kako zelo je pomembno, da so v skupini vsi dobro sprejeti, da se ustvarita pozitivno vzdušje in zaupanje, saj je to pogoj za kreativno delovanje. »Hitro smo spoznali, da mora skupina delovati kot celota, da ji konj sledi. Če smo delovali homogeno, je konj naredil to, kar je skupina pričakovala od njega, na primer sledil našemu timu od enega konca pašnika do drugega. Delovati smo morali osredotočeno in v tišini. Naučili smo se tudi, da je pohvala odlično motivacijsko sredstvo.« Tudi Mateja Muršak, direktorica mariborskega Zavoda za zaposlovanje, ki je v tistem času prevzela njegovo vodenje, je bila nad doživetjem navdušena: »S pomočjo družjenja s konji in jasno zastavljenih nalog smo ugotovili, da smo bili vajeni delati individualno, da smo se premalo povezovali in usklajevali, da smo bili individualno zelo fokusirani na cilje, premalo pa smo znali naloge, cilje in aktivnosti zastavljati in reševati skupaj. Skozi izkušnjo smo spoznali, da smo skupaj močni in nepremagljivi. Ozavestili smo, da si je treba vzeti čas za vzpostavitev zaupanja in razumevanja.«

Otipljiva in presenetljiva spoznanja

Pri družjenju s konji na prostem se, kar je zanimivo, tudi individualisti hitro povežejo v skupino in postanejo tim, ki si

je sposoben prizadevati za skupne cilje. »Konji udeležencem pokažejo, kje so slabosti njihovega tima in kje močne strani; kaj je treba še razvijati in na kaj mora biti pozoren vodja; razkrijejo, kateri člani tima zavirajo napredek, kateri imajo še neizkoriščene potencialne in kateri ne prepoznajo svoje vloge,« je povedala Postružnikova. Metoda udeležence vodi skozi subtilne, neprisiljene vaje, igre, interakcije s konji, ki ne zahtevajo jahanja, ampak le družjenje s to plemenito živaljo, in jih pripelje do spoznanj, kje je njihovo mesto v timu, kaj so njihove naloge, kako se kaže njihova vloga in kako uresničiti pričakovanja.

»Pri delu na pašniku z več konji smo se naučili, da je treba zaupati svojim sposobnostim in sposobnostim svojega tima. Da smo različni, toda prav to bogati naše odnose in delo. Ugotovili smo tudi, da je ključno, da ljudi vodimo in jih ne potiskamo,« je svojo izkušnjo strnila Mirjana Zgaga.

Spremembe tukaj in zdaj

Vse naučeno znanje seveda ne zadostuje, če ostane le v naših glavah, spominih in na papirju. Vsa pridobljena spoznanja je treba nenehno implementirati v svoje delo in jih nadgrajevati. »Včasih, ko pri vsakdanjem delu naletim na težavo, preberem zapiske z naših srečanj s konji in se spominim, kaj je delovalo tam, ter tako prenesem spoznanja v prakso,« je povedala Mirjana Zgaga, Mateja Muršak pa je dodala, da na podlagi njihovih izkušenj coaching s konji priporoča v prvi vrsti vodstvenim timom ali pa manjšim skupinam v kolektivu, za katere je to lahko zelo dobro orodje.

Od konj dobimo povratno informacijo o tem, kdo smo, kako reagiramo v neki situaciji, kakšni smo kot vodja, kje je naše mesto v skupini in kako se spopadamo s težavami.

Coaching s konji lahko sproži globoke reakcije, od smeha do solz, a hkrati neprisiljeno pokaže tudi rešitve in poti, ki jih lahko uberejo timi in posamezniki v njih. Zaradi tega se boste k tisti čredi konj, ko jo boste enkrat res začutili, vračali vedno znova – po toplino, modrost in bližino, ki s konji postanejo pristne.

Besedilo: Ela Primožič
Foto: Osební arhiv

KONJI Z NAMI ŽE OD NEKDAJ

Konji se v hipoterapiji kot gimnastična spodbuda pri različnih obolenjih in boleznih uporabljajo že od leta 1950. Približno deset let pozneje so se na evropskih in ameriških tleh začeli ukvarjati tudi z raziskovanjem pozitivnih psihosocialnih in emocionalnih učinkov terapevtskih in pedagoških obravnav, ki so vključevale delo s konji. Zaradi pozitivnih učinkov na teh področjih se konj od devetdesetih let prejšnjega stoletja uporablja tudi pri coachingu menedžerjev. V tem primeru konj prevzame vlogo posrednika (medija), pri čemer ga nikoli ne jahamo.